

**COUNCIL OF
THE EUROPEAN UNION**

**Bruksela, 17 kwietnia 2007 r. (07.05)
(OR. en)**

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2006/0142 (COD)**

8245/07

LIMITE

**VISA 120
CODEC 329
COMIX 343**

WYNIK PRAC

organ:	Grupa Robocza ds. Wiz/komitet mieszany (UE – Islandia, Norwegia, Szwajcaria)
data:	29–30 marca 2007 r.
Nr wniosku Kom.:	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1
Dotyczy:	Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy

Grupa Robocza ds. Wiz przeanalizowała art. 15–17 oraz załącznik VI na podstawie wniosku Komisji. Wyniki tej analizy przedstawiono w załączniku do niniejszej noty.

Artykuł 15

Podróżne ubezpieczenie medyczne

1. Osoby ubiegające się o wizy krótkoterminowe i tranzytowe¹ wykazują, że są w posiadaniu odpowiedniego, ważnego podróznego ubezpieczenia medycznego pokrywającego wszelkie wydatki mogące wyniknąć w związku z repatriacją z powodów medycznych, pilną pomocą medyczną lub nagłym leczeniem szpitalnym².
Bez uszczerbku dla ostatniego zdania art. 12 ust. 2, dowód posiadania ubezpieczenia medycznego przedstawia się w chwili złożenia wniosku³.
2. Osoby ubiegające się o wielokrotne wizy wjazdowe⁴ o długim okresie ważności wykazują, że posiadają odpowiednie podrózne ubezpieczenie medyczne obejmujące okres pierwszej planowanej wizyty.

Ponadto osoby takie podpisują załączone do formularza wniosku oświadczenie, że są świadome konieczności posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego podczas kolejnych pobytów.

¹ Delegacja **BE** uznała za przesadne naleganie na to w stosunku do osób składających wnioski o wizę tranzytową (ważną na 1–5 dni) i stwierdziła, że w tym przypadku jeszcze mniej logiczne jest to, że osoby składające wniosek o wizę na granicy byłyby zwolnione z obowiązku posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego (ppkt 5). **Komisja** nie będzie nalegała na utrzymanie tego wymogu w stosunku do osób ubiegających się o wizę tranzytową.
Odpowiedź udzielana na zapytanie delegacji **FR**; **Komisja** potwierdziła, że tranzytowe wizy lotniskowe nie są objęte tym obowiązkiem.

² **FR** pragnęła wprowadzić odniesienie do „pomocy społecznej” (aide sociale). **Komisja** zastanawiała się, jakiego rodzaju byłyby to wydatki.

³ **BE** była zdania, że z przyczyn praktycznych dowód posiadania podróznego ubezpieczenia medycznego powinien być zawsze przedstawiany przy składaniu wniosku dodając, że jeżeli dowód ten jest przedstawiony dopiero w chwili odbierania wizy przez wnioskodawcę, zostanie podważony cały cel posiadania tego ubezpieczenia. Delegacje **ES** i **LV** zgodziły się z tym punktem widzenia dodając, że jednolite postępowanie wyeliminuje praktykę wykorzystywania różnic w kryteriach stosowanych przez poszczególne państwa przy przyznawaniu wiz..
Delegacje **NO**, **DK** i **PT** preferowały pozostawienie obydwu opcji.

⁴ W odpowiedzi na zapytanie delegacji **SI**, **Komisja** stwierdziła, że ważny jest aspekt wielokrotnego wjazdu, a nie długość pobytu czy okres ważności wizy.

3. Ubezpieczenie musi być ważne na całym terytorium państw członkowskich i obejmować całkowity okres pobytu lub tranzytu danej osoby. Minimalna suma ubezpieczenia wynosi 30 000 EUR.

W przypadku wydania wizy o ograniczonej ważności terytorialnej lub wizy tranzytowej ubezpieczenie może być ograniczone do państwa (państw) członkowskiego(-ich), których wiza dotyczy¹.

4. Osoby ubiegające się o wizę zasadniczo ubezpieczają się w swoim kraju stałego pobytu. Jeżeli nie jest to możliwe, powinni starać się uzyskać ubezpieczenie w jakimkolwiek innym kraju.

Osoba wypełniająca formularz zamieszczony w załączniku V może wykupić ubezpieczenie za osobę ubiegającą się o wizę; w takim przypadku zastosowanie mają zasady określone w ust. 3².

5. Posiadacze paszportów dyplomatycznych³, marynarze⁴ objęci konwencjami MOP-u nr 108 i 185 oraz obywatele państw trzecich ubiegający się o wizę na granicy⁵ są zwolnieni z obowiązku posiadania odpowiedniego, ważnego ubezpieczenia medycznego.⁶
6. W ramach lokalnej współpracy konsularnej można ocenić, czy istnieje konieczność zastosowania innych zwolnień⁷.

¹ Delegacja **HU** zaproponowała skreślenie odniesienia do „tranzytowej”. **Komisja** stwierdziła, że ten rodzaj wizy został dodany z racji maksymalnego okresu ważności takiej wizy, co oznacza, że posiadacz może podróżować jedynie przez ograniczoną liczbę państw Schengen.

² Delegacja **NL** zaproponowała, aby dokładnie określić, że takie ubezpieczenie powinno być wystawione na nazwisko osoby podróżującej. **Komisja** przychyliła się do tej propozycji.

³ W odpowiedzi na zapytanie delegacji **IT** **Komisja** stwierdziła, że to ogólne zwolnienie dotyczy wyraźnie określonej kategorii osób, w przeciwieństwie do posiadaczy paszportów służbowych.

⁴ **FR** pragnęła skreślić odniesienie do marynarzy, ponieważ ubezpieczenie przewidziane na mocy konwencji MOP obejmuje sprawy inne niż podróżne ubezpieczenie medyczne. **Komisja** zaproponowała **FR** przedstawienie tekstu alternatywnego.

⁵ W odpowiedzi na zapytanie delegacji **LU** **Komisja** przypomniła, że wnioski o wizę można składać na granicy jedynie w sytuacjach wyjątkowych (w większości przypadków w sprawach pilnych), tak więc zwolnienie to jest uzasadnione. Ponadto w większości przypadków uzyskanie ubezpieczenia na granicy nie jest możliwe.

⁶ **HU** zaproponowała dodanie odniesienia do członka rodziny obywateli UE. **Komisja** przypomniła, że wszystkie postanowienia dotyczące członków rodzin obywateli UE reguluje dyrektywa 2004/38

⁷ **FR** była przeciwna temu przepisowi.

7. Wymóg dotyczący posiadania ubezpieczenia można uznać za spełniony w przypadkach, gdy ustalono, że wnioskodawca posiada odpowiednie ubezpieczenie¹ w związku ze swoją sytuacją zawodową. Takie zwolnienie może dotyczyć w szczególności osób należących do konkretnych grup zawodowych, posiadających już podróżne ubezpieczenie medyczne w związku z wykonywanym zawodem.
8. W ramach lokalnej współpracy konsularnej na danym obszarze ocenia się, czy nabycie odpowiedniego podróżnego ubezpieczenia medycznego jest możliwe.
9. Dokonując oceny tego, czy ubezpieczenie jest odpowiednie², misje dyplomatyczne i urzędy konsularne ustalają, czy kwoty roszczeń wobec towarzystw ubezpieczeniowych mogą być wypłacone³ w danym państwie członkowskim.
10. W przypadkach, gdy wymóg posiadania podróżnego ubezpieczenia medycznego został zniesiony, właściwy organ wpisuje kod „N-INS” w sekcji „uwagi” na naklejce wizowej.

¹ **BE** zaproponowała dodanie do instrukcji praktycznej (która zostanie sporządzona później) wytycznych ułatwiających ocenę „odpowiedniego ubezpieczenia”. **Komisja** rozważy bardziej odpowiednie i „prawne” brzmienie.

² W odpowiedzi na uwagę **FR** i odnosząc się do zastrzeżenia zgłoszonego przez **FR** w związku z ust. 6 **Komisja** stwierdziła, że celem ust. 6 i 8 jest umożliwienie uzgodnienia rozwiązań alternatywnych w ramach lokalnej współpracy konsularnej.

³ **BE** przypomniała, że poprzednio było także odniesienie do Szwajcarii i Lichtensteinu.

Artykuł 16

Oплата manipulacyjna¹

1. Składając wniosek wizowy, osoby ubiegające się o wizę uiszczają opłatę manipulacyjną² wynoszącą 60 EUR na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z rozpatrzeniem wniosku wizowego. Opłatę należy uiszczyć w EUR lub walucie krajowej państwa trzeciego³, w którym złożono wniosek; opłata nie podlega zwrotowi.

¹ NL zaproponowała, aby z uwagi na kwestie związane z opłatami pobieranymi za „usługi świadczone przez podmioty zewnętrzne” dokładniej określić, co obejmują czynności „manipulacyjne”.

Komisja stwierdziła, że kwestia ta zostanie szczegółowo opracowana przy ponownej analizie odrębnego projektu wniosku w sprawie zmiany WIK. W opinii służb Komisji czynności „manipulacyjne” obejmują wszystkie aspekty – od przyjęcia wniosku do ostatecznej decyzji w jego sprawie – dodając, że zgadza się to z analizą opłacalności przeprowadzoną przez FR w związku z niedawnym podwyższeniem opłaty manipulacyjnej. **FR** przypominała, że zgodnie z wynikiem analizy opłacalności koszty administracyjne wynoszą 60 EUR.

Uznając, że obecny prawny dorobek Schengen nie zawiera dokładnego określenia tego, co obejmują czynności „manipulacyjne” **Komisja** podkreśliła, że „koszty administracyjne” związane z przetwarzaniem wniosków wizowych powinny obejmować wszystkie zadania z tym związane, bez względu na to, czy część z tych zadań wykonywały podmioty zewnętrzne.

² NL zaproponowała także dodanie stwierdzenia, że przedstawicielstwo konsularne decyduje o walucie, która będzie wykorzystana. **Komisja** przychyli się do tego wniosku, o ile pozostałe delegacje uznają go za zasadny.

³ **HU**, przy wsparciu **AT** i **DE**, zaproponowała dodanie zwrotu „walucie zazwyczaj używanej w danym państwie trzecim” i „USD”, ponieważ wnioskodawcy nie będą w stanie uiszczać opłaty w EUR na całym świecie. **Komisja** rozważy dodanie „USD” przypominając, że odniesienie to zostało skreślone gdy wprowadzono opłatę ryczałtową w 2003 r. Delegacja **BG** zaproponowała, że w ramach lokalnej współpracy konsularnej należy uzgodnić, której waluty powinny używać wszystkie przedstawicielstwa konsularne w danym miejscu. **Komisja** rozważy tę propozycję. Przypominając o sytuacji w Luandzie przedstawionej przez **IT** na poprzednim posiedzeniu (patrz 6110/07 VISA 50 COMIX 150, str. 9) **IT** stanowczo nalegała, aby używać EUR jako waluty referencyjnej (nie zaś jako waluty faktycznej opłaty) i aby wykorzystywać kurs wymiany EBC. **Komisja** była w stanie przyjąć tę propozycję.

2. Osoby ubiegające się o wizę otrzymują kwit potwierdzający uiszczenie opłaty¹. Na kwicie widnieje informacja, że opłata manipulacyjna nie podlega zwrotowi².
3. W przypadkach, gdy opłata manipulacyjna pobierana jest w walucie krajowej państwa trzeciego, w którym złożono wniosek, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich stosują referencyjny kurs wymiany walut ustalany przez Europejski Bank Centralny³. W ramach lokalnej współpracy konsularnej placówki konsularne zapewniają ujednolicenie w tym samym czasie kwoty opłaty manipulacyjnej w walucie krajowej przez wszystkie państwa członkowskie.
4. Opłatę manipulacyjną znosi się wobec wnioskodawców należących do jednej z następujących kategorii:
 - (a) dzieci poniżej 6 roku życia;
 - (b) uczniowie, studenci, uczestnicy studiów doktoranckich i towarzyszący im nauczyciele, którzy podróżują w celu podjęcia studiów lub udziału w szkoleniach; oraz
 - (c) naukowcy z państw trzecich podróżujący po terytorium Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2005/761/WE z dnia 28 września 2005 r.

¹ **AT** uznała to za zbędne, a **HU** stwierdziła, że kwit powinien być wydawany tylko na żądanie.

² Delegacja **LV** przy wsparciu **NL**, **FI** i **BG** zaproponowała zamieszczenie tej informacji na formularzu wniosku, ponieważ wnioskodawcy uiszczający opłatę manipulacyjną przelewem bankowym nie otrzymają kwitu, o którym mowa w niniejszym ustępie. **ES** preferowała utrzymanie propozycji Komisji. **Komisja** stwierdziła, że głównym celem jest informowanie wnioskodawcy i wobec tego lepszym pomysłem będzie zamieszczenie tej informacji na formularzu wniosku.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** i **AT**: zastrzeżenie weryfikacji. Delegacje te twierdzą, że przepis ten spowoduje problemy dla ich krajowych działów księgowości. **NL** zastanawiała się, jak często koryguje się ten kurs wymiany. **Komisja** to sprawdzi. **HU** przypomniała, że euro nie zostało jeszcze wprowadzone we wszystkich państwach członkowskich i zaproponowała dodanie następującego zwrotu: „lub kurs wymiany stosowany przez bank centralny danego państwa”. **IT** zgodziła się z tym i zaproponowała, aby zmienić brzmienie ust. 1, 2 i 3 tak by były bardziej czytelne. **Komisja** nie przychyliła się do propozycji **HU**, obawiając się, że spowoduje ona dalsze problemy.

5. W indywidualnych przypadkach można zwolnić z opłaty lub obniżyć jej wysokość zgodnie z prawem krajowym, jeżeli służy to propagowaniu interesów kulturalnych, jak również interesów w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki rozwoju lub innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.
6. Do dnia 1 stycznia 2008 r. obywatele państw trzecich, w odniesieniu do których Rada upoważniła Komisję do negocjacji do dnia 1 stycznia 2007 r. umowy dotyczącej ułatwień wizowych, uiszczają opłatę manipulacyjną w wysokości 35 EUR².
7. W przypadkach, gdy posiadacz wizy o ograniczonej ważności terytorialnej wydanej zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. c) musi odbyć w okresie ważności wizy podróż do państwa członkowskiego nieobjętego ważnością terytorialną tej wizy, nie pobiera się opłaty manipulacyjnej za rozpatrzenie drugiego wniosku wizowego³.

¹ Delegacje **EE** i **LV** zaproponowały wprowadzenie ogólnego zwolnienia dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych (nową lit. d)). **HU** zaproponowała wprowadzenie do instrukcji praktycznej – która zostanie sporządzona w późniejszym terminie – odniesienia do ewentualnych zwolnień z opłaty manipulacyjnej dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych. **Komisja** zastosuje się w tym przypadku do życzeń delegacji, przypomniała jednak, że na mocy ust. 5 państwa członkowskie mogą zwolnić z opłaty manipulacyjnej każdego indywidualnego wnioskodawcę.

² **NL**, **EE** i **HU** zwróciły się o wprowadzenie odesłania do zawartych umów o ułatwieniach wizowych. W odpowiedzi na zapytanie delegacji **PL** **Komisja** stwierdziła, że obecnie negocjowane umowy zostaną ujęte jeżeli, zgodnie ze wskazanymi datami, zostały parafowane i podpisane, lecz jeszcze nie weszły w życie.

³ **AT**, **DE**, **FR** i **EL**: zastrzeżenie weryfikacji. **Komisja** stwierdziła, że jeżeli wnioskodawca otrzymuje wizę o ograniczonej ważności terytorialnej w wyniku informacji z SIS, można to uznać za osobistą odpowiedzialność tej osoby. Z drugiej strony, jeżeli dana osoba otrzymuje wizę o ograniczonej ważności terytorialnej, ponieważ dane państwo członkowskie nie uznaje dokumentu podróży posiadanego przez tę osobę, osoba ta nie ma wpływu na sytuację. Według Komisji, w tym ostatnim przypadku nie jest zasadne, aby dana osoba musiała ponownie składać wniosek o wizę (i ponownie uiszczać opłatę), jako że przyczyny są poza jej kontrolą.

8. Opłata ulega podwojeniu w przypadku złożenia wniosku w terminie trzech dni przed wyjazdem lub krótszym bez uzasadnienia¹ przez wnioskodawcę.

Artykuł 17

Stempel informujący o złożeniu wniosku wizowego

1. Aby uniknąć jednoczesnego składania wielu wniosków, misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego, do którego złożono wniosek, stempluje dokument podróży wnioskodawcy, informując tym sposobem o złożeniu wniosku wizowego. Stempel umieszcza się na pierwszej wolnej stronie dokumentu podróży, niezawierającej żadnych wpisów ani stempli, w chwili otrzymania wniosku przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny².
2. Stempel nie pociąga za sobą żadnych skutków prawnych dla kolejnych wniosków.
3. Wzór stempla znajduje się w załączniku VI; stempel umieszcza się zgodnie z zasadami określonymi w tym załączniku.

¹ **FR** stwierdziła, że to, co wydaje się być dodatkową usługą dla wnioskodawcy, dodatkowo skomplikuje kwestię różnych obowiązujących opłat i może być niekorzystne dla jakości rozpatrywania wniosku, a nawet sprawić wrażenie, że wizę można uzyskać po uiszczeniu podwójnej opłaty. **PT, LV, IT, BE**: zastrzeżenie weryfikacji.

NL wolałaby skreślić ten przepis. **SE** zastanawiała się, co oznacza „bez uzasadnienia”.

Przyznając, że pobieranie opłat stało się nieco skomplikowane z powodu umów o ułatwieniach wizowych, **ES** preferowała pozostawienie tego przepisu w celu zapobieżenia nadmiernemu obciążeniu personelu konsularnego z powodu wniosków „z ostatniej chwili” **HU** opowiedziała się za pozostawieniem tego przepisu z zaznaczeniem, że przyspieszone rozpatrzenie wniosku nie oznacza automatycznego wydania wizy.

Komisja nie nalegała na ten przepis, którego celem było zrekompensowanie dodatkowej pracy personelu konsularnego. **Komisja** zastanawiała się, czy przyspieszone rozpatrzenie wniosku faktycznie pociąga za sobą dodatkowe koszty. **PL** była zdania, że – także z racji wykorzystywania podmiotów zewnętrznych pobierających dodatkowe opłaty za swoje usługi – opłata za przyspieszone rozpatrzenie wniosku byłaby politycznie drażliwa. **ES** podkreśliła, że wnioskodawcy nigdy nie mają obowiązku przekazywania wniosków za pośrednictwem podmiotu świadczącego usługi, ale jeśli postanowią tak zrobić, muszą za te usługi zapłacić.

² **HU** stwierdziła, że stempel spełnia swoje zadanie jedynie wtedy, gdy wiza nie została wydana lub gdy wnioskodawca potrzebuje skorzystać z paszportu w okresie rozpatrywania wniosku. **Komisja** przypomniła o licznych przypadkach niepewności wśród wnioskodawców i organów państw trzecich co do faktycznej wartości tego stempla. Zatem systematyczne stosowanie stempla wyeliminuje nieporozumienia, które z pewnością nastąpiłyby, jeżeli stempel byłby wbijany do paszportu jedynie w przypadku odmowy. **IT** wyraziła wątpliwości co do przydatności tego przepisu.

4. Paszporty dyplomatyczne nie są stemplowane. W ramach lokalnej współpracy konsularnej uzgadnia się ujednolicone podejście w kwestii ewentualnego wprowadzenia odstępstw od wymogu stemplowania wobec innych szczególnych kategorii osób¹.
5. Przepisy tego artykułu przestają mieć zastosowanie do misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich od daty rozpoczęcia przez nie wprowadzania danych dotyczących wiz do systemu VIS².

¹ FR była przeciwna takim zwolnieniom.

² FR zaproponowała następujące brzmienie: „... od daty rozpoczęcia pełnego funkcjonowania systemu VIS.” **Komisja** przypomniała o regionalnym uruchamianiu VIS i stwierdziła, że dalsze stosowanie stempla oznaczającego złożenie wniosku stanie się archaiczne w chwili, gdy dane państwo członkowskie rozpocznie przekazywanie danych do systemu VIS.

ZAŁĄCZNIK VI: JEDNOLITY WZÓR STEMPŁA INFORMUJĄCEGO O ZŁOŻENIU
WNIOSKU WIZOWEGO*

...¹ wiza ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx

Przykład:

Wiza C FR R/ IT
22/04/2006 Consulat de France
Dżibuti

-
- * **AT:** zastrzeżenie weryfikacji.
1 Kod wizy, o którą dana osoba się ubiega.
2 Kod państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek.
3 W stosownych przypadkach, kod państwa członkowskiego reprezentowanego przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wizowy.